

ПРОЕКТУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА В СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.

Стаття присвячена дослідженню проектування елементів діяльності викладача в системі дистанційного навчання у вищому навчальному закладі. В результаті теоретичного аналізу наукової літератури був визначений зміст та основні завдання професійної діяльності викладача, а саме: розробка навчального курсу, розробка інструкцій до навчання, консультування студентів з предмету навчання та допомога їм у надзвичайних ситуаціях, контроль результатів навчання. Було з'ясовано, що робота по створенню дистанційного курсу складається з: проектування цілей вивчення курсу, проектування змісту навчального курсу та проектування технологій вивчення курсу. Також, в даній статті в загальному вигляді окреслені вимоги до професійної компетентності викладача в системі дистанційного навчання. Було з'ясовано, що для ефективного здійснення професійної діяльності викладач дистанційного курсу повинен володіти загальними знання та уміннями у: галузі інформаційно-комунікаційних технологій в освіті, галузі психології, у галузі новітніх педагогічних технологій.

Ключові слова: дистанційне навчання, викладач, студент, знання, уміння, діяльність, дистанційний курс, завдання, вищий навчальний заклад.

Постановка проблеми. Об'єктивні процеси розвитку суспільства (глобалізація і прискорення світових процесів суспільного розвитку, перехід суспільства до інформаційної стадії свого розвитку, демократизація суспільних відносин, інтеграція суспільних систем тощо) спричиняють докорінні зміни в сучасній системі освіти і, як наслідок, появу такого явища як дистанційне навчання. При цьому, важливим елементом організації сучасної системи освіти виступає її специфічне кадрове забезпечення, особливістю якого є формування нового типу особистості викладача, який характеризується дослідницьким креативно-прогностичним підходом до викладання, високим рівнем синергії (грец. synergia – співпраця), максимальною співпрацею, довірою і почуттям відповідальності тощо[1]. Саме його науковий, психолого-педагогічний та методичний рівень є вирішальним чинником у підготовці висококваліфікованих спеціалістів. На це у своїх роботах наголошують О. Малярчук та С. Змеєва, С. Щенникова та П. Закотнової, Н. Жевакіної та М. Семенова, М. Костикової та І. Скрипіної, Г. Мурасової, З. Девтерової та інші автори, які намагаються окреслити основні завдання професійної діяльності викладача в системі дистанційного навчання та визначити основні вимоги до особистості викладача в умовах дистанційного навчання.

Виклад основного матеріалу. Сучасні педагогічні проблеми часто вирішуються шляхом створення та впровадження в освітній процес інноваційних систем, що вимагає ретельного проектування, яке включає в себе не тільки попереднє планування майбутніх змін, а і прогнозування наслідків їх впливу на життя та здоров'я підрастаючого покоління. Це виводить проблему проектування на одне з перших місць у теорії педагогіки та практиці освітньої діяльності.

Педагогічне проектування – це процес створення проекту, який відображає вирішення тієї чи іншої проблеми. Педагогічне проектування – це діяльність, що реалізується в умовах освітнього процесу та спрямована на забезпечення його ефективного функціонування та розвитку. Вона зумовлена потребою розв'язання актуальної проблеми, має творчий характер і спирається на ціннісні орієнтації. Її результатом є модель об'єкта педагогічної дійсності, яка характеризується системними властивостями, базується на педагогічному винаході, оскільки в її основу покладено новий спосіб вирішення проблеми, та передбачає можливі варіанти його використання.

Діяльність викладача під час дистанційного навчання відчуває суттєві зміни [3]. Його першочерговим завданням стає підготовка дистанційного навчального курсу на основі вже існуючих джерел, оригінальних авторських наробок, які входять до його тематичних розділів. В сучасній педагогічній літературі проблемам проектування дистанційного курсу приділяється багато уваги [2]. Вивчення конкретного предмету при дистанційному навчанні

реалізується у формі дистанційного курсу. Як правило, дистанційні курси розробляються за допомогою різних програмних продуктів, що дозволяють відобразити його зміст у форматах Інтернету (HTML). Це можуть бути як найпростіші програми веб-сайтів, вбудовані в текстові редактори, так і такі програми, як MS FrontPage, MS Publisher та ін. Також курси можуть розроблятися і за допомогою спеціальних програм-оболонок, призначених для дистанційного навчання (WebCT, Lotus Learning Space, BlackBoard, Доцент, Прометей і т.д.). Відмінність лише в тому, що в спеціальних програмах відразу задається шаблон структури курсу.

Сучасний дистанційний курс має бути організований таким чином, щоб можна було реалізувати всі основні цілі навчання: вивчити інформаційний матеріал; перевірити, наскільки результативно пройшло засвоєння матеріалу; поспілкуватися з викладачем і іншими студентами.

Тому структурно дистанційний курс повинен включати низку компонентів наведених на рис. 2.

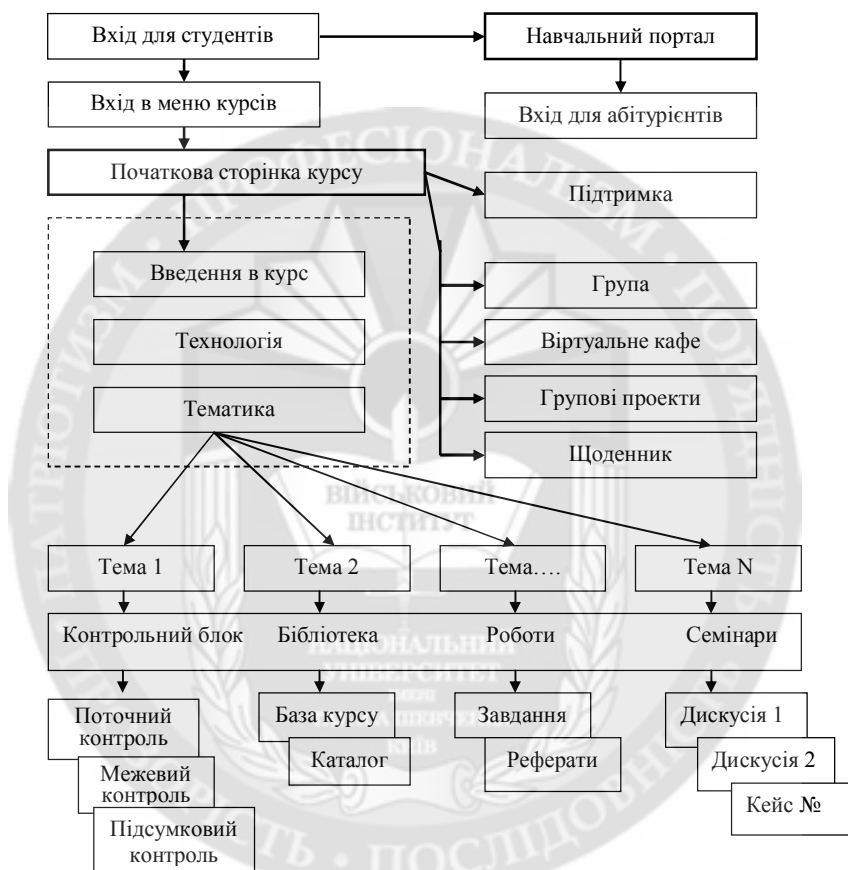

Рис. 2. Загальна схема дистанційного курсу

Процес розробки курсу розділяється на 2 частини: розробка методичного наповнення і дизайн курсу. Причому поняття «дизайн» тут розуміється у двох аспектах: з одного боку, це методичний дизайн – структурованих ваня текстів, логічне вибудовування їх частин, проектування структури понятійно-категоріального апарату й інструментальної частини курсу (дуже важлива частина методичного дизайну – формування гіпертекстової структури курсу, тобто системи посилань і переходів між поняттями, змістовними і інструментальними блоками); з іншого боку, дизайн – це «вбудовування» заміток, сформованих викладачем та оброблених методистом, в стандартну веб-структуру, формування системи переходів і ссиллок, розробка та реалізація колірної вирішення, підбір ілюстрацій, розробка специфічних методів візуалізації тощо.

Початкова сторінка (home page). Тут представлена загальна інформація про процес навчання. З цієї сторінки здійснюються переходи в інші частини курсу і, зокрема, на сторінку

підтримки – сторінка, що містить консультації за типовим проблемам технічного та технологічного характеру (не пов'язаних зі змістом курсу).

Методичний блок. Фактично це найбільша частина курсу. Цей блок включає в себе три базисних компонента-сторінки: «Введення в курс», «Технологія» і «Тематика», а також три похідних сторінки, вихід на які здійснюється з відповідних тем: «Контрольний блок», «Семінари» (або дискусійна сторінка), «Роботи» і «Бібліотека».

Організаційний блок. Це додаткові сторінки, які можуть включатися в міру зростання кулькості студентів і технолого-методичного удосконалення програми дистанційного навчання.

Група. Тут представляється список студентів, які вивчають на протязі семестру даний курс. Найчастіше тут дається формальна інформація і елементи самопрезентації. Це не факультетська база даних (тобто не особиста справа), а, швидше, груповий журнал.

Віртуальне кафе (чат). Місце, де студенти можуть поспілкуватися на теми, не пов'язані зі змістом курсу. Найчастіше, звичайно, таку функцію виконує один загальний чат, розташований поза окремого курсу.

Групові проекти. Різновид дискусійної сторінки, призначеної для спілкування студентів, що виконують груповий проект (якщо такий передбачений програмою курсу).

Щоденник. Це персональні міні-сторінки студентів, на яких вони описують власні цілі (наприклад у вивченні даного курсу), свій шлях в освоєнні курсу, досягнення або, навпаки, труднощі (об'єктивного і суб'єктивного характеру), з якими вони зіткнулися при вивченні курсу.

Розділи дистанційного курсу.

Початкова сторінка де наведена наступна інформація:

про дистанційне навчання: коротке (3-4 абзаци) нагадування про особливості дистанційного навчання за даним курсом;

побажання і нагадування: кілька стимулюючих зауважень:

1) Працюйте регулярно, зміст курсу складено таким чином, щоб Ви працювали рівномірно, не перевантажувалися протягом усього семестру.

2) Дотримуйтеся терміни здачі завдань і пересилання відповідей, що часто являється одним з критеріїв оцінки.

3) Будьте активними в дискусіях і уважними при аналізі конкретних ситуацій.

4) Намагайтеся «прив'язувати» матеріал курсу до своєї діяльності, знаходите приклади реалізації тих чи інших теоретичних положень у практиці Вашої роботи.

5) При виконанні завдань не списуйте, тексти, що збігаються з текстами підручників, не приймаються.

технічні поради: пояснення щодо посилань, переходів, участі в дискусіях, написання листів тощо; може бути розміщене посилання на загальну технічну інструкцію, розташовану на сайті тощо.

Вступ у курс. Тут подаються: анотація, цілі курсу та вимоги до рівня і ступеня його засвоєння, міжпредметні зв'язки.

В анотації в 2-3 абзацах описується сутність курсу та його місце в системі підготовки. Бажано наголосити на значимість вивчаемого курсу для загального і професійної розвитку студента. В анотації також вказується, до якого циклу відноситься курс: соціально-гуманітарного або природничого, загальнопрофесійного або спеціального.

Цілі курсу. Цілі мають бути сформульовані у вигляді очікуваних результатів. Перш ніж формулювати цілі, слід визначитися, на якому рівні повинен бути засвоєний матеріал. У теорії навчання вважається, що є 5 рівнів засвоєння навчального матеріалу: репродуктивний, рівень розуміння, рівень застосування, аналітичний, творчий і оцінний. У системі вищої професійної освіти для курсів соціально-гуманітарного циклу і природничого, як правило, потрібні I або II рівні засвоєння (окрім іноземної мови та інформатики); для курсів загальнопрофесійного циклу - III або IV; для спеціальних курсів - IV або V. Орієнтиром для

визначення рівня може виступати держстандарт і типові програми курсів, які опубліковані на сайті Міносвіти, а також рекомендації методистів та Центрів дистанційного навчання.

Таким чином, в меті повинен бути відображений необхідний рівень засвоєння і той блок змісту курсу, який підлягає засвоєнню на цьому рівні. Для простоти формування мети можна її розбити (досить умовно) на 3 блоки: 1) подання (відображає I і частково II рівні); 2) розуміння (II рівень), 3) вміння, з творчим підблоком (III-V рівні). У курсі має бути сформульовано 5-6 цілей, що відображають головні результати його засвоєння. При формулюванні цілей слід враховувати місце курсу в системі підготовки і вимоги держстандарту. Шаблон формулювання цілей має наступний вигляд:

Вивчивши курс, Ви повинні:

Мати уявлення:

про теоретичні джерела і методологічні засади ...;

про основні ідеї класиків (конкретно), що стосуються даної науки чи її галузі;

про основні підходи і концепції ...;

про основи класифікації і види (типт) ... тощо.

Розуміти (вміти пояснювати та інтерпретувати):

зміст і значення базових понять і категорій ...;

принципи функціонування (діяльності) ...;

сутність сучасних підходів до ...;

призначення і функції елементів ... системи; механізмів взаємодії, структури ...;

особливості ... тощо.

Вміти (бути здатним):

визначати на реальних зразках і в ситуаціях прояви принципів, характеристик і властивостей ...;

дати загальний опис об'єкта, явища, факту за заданими параметрами і характеристикам;

класифікувати об'єкти за заданими критеріями;

користуватися стандартними аналітичними інструментами (якими);

здійснити аналіз на основі заданого алгоритму і вихідних даних ситуації професійної діяльності.....;

обирати на основі сучасних підходів та методик оптимальні варіанти...;

користуватися різними професійними інформаційними ресурсами і прикладними пакетами (слід конкретизувати).

Тут же, набір специфічних для даного курсу умінь, наприклад – складати баланс, розробляти маркетинговий план, проводити навчальні заняття з предмету, організувати заходи, проводити фінансовий аналіз, складати плани стратегічного розвитку організації тощо.

Творчий підблок: самостійно аналізувати явища, факти і об'єкти; визначати критерії та параметри оцінки ...; класифікувати об'єкти за самостійно визначеним критерієм; розробляти сценарії розвитку (шляхи і напрямки розвитку ...); оцінювати актуальний стан ... за самостійно визначеним параметром; проводити порівняльний аналіз і зіставлення ...; виділяти переваги, недоліки, обмеження ...; формулювати висновки, пропозиції, рішення в умовах невизначеності (у відсутність чітких критеріїв і умов) ...; самостійно знаходити і використовувати релевантну інформацію.

Тут же набір специфічних для даного курсу творчих умінь і здібностей, наприклад – оцінювати фінансовий стан, визначати тенденції розвитку економіки, виробляти управлінські рішення з урахуванням ризиків, розробляти сценарії антикризового розвитку, складати рекомендації за підсумками бесід з клієнтами, давати консультації з рішенням психологічних проблем тощо.

Проектування змісту. Зміст навчання – це особливим чином сконструйована, адаптована і логічно вибудована інформаційна модель освоєної діяльності. Проектування змісту – це і є побудова такої моделі із визначенням необхідного обсягу, структури та послідовності вивчення навчального матеріалу, а також оптимальної форми його

представлення. Обсяг навчального матеріалу дистанційного курсу заданий, держстандартом і навчальним планом, який регламентує кількість тем і методико-технологічну структуру курсу.

Теми повинні блокуватися в модулі (розділи). Таких модулів, повинно бути не більше 3-8, в залежності від категорії курсу. Також, в дистанційних курсах модулі супроводжуються гіперпосиланнями, які бувають двох видів: посилання та переходи, зумовлені структурою курсу, смислові гіперпосилання.

Найбільш поширені смислові гіперпосилання:

Термінологічні – відсилають до словників, що містить більш детальний опис терміна (у тому числі на різних мовах). Біографічні – відсилають до біографій осіб, згаданих у текстах. Ілюстративні – відсилають до додаткових прикладів та ілюстрацій (у широкому сенсі). Посилання на джерела – відсилають до додаткової літератури. Лінійки-коментарі – відсилають до думок, аргументів, коментарів із певної теми.

Проектування технології вивчення курсу. У найзагальнішому вигляді вивчення дистанційного курсу являє собою інтенсивну і регулярну комбіновану роботу над пропонованими текстами, вирішенням завдань, виконанням письмових робіт, а також проходження серії контрольних заходів.

Графік проходження курсу – це рекомендований методистами і тьюторами індивідуальний план роботи студента, в якому зазначені види навчальної діяльності реалізуються у відповідності до розкладу. У графіку вказуються тижня вивчення курсу і ті контрольні заходи, які очікують студента, а також контрольні терміни здачі письмових робіт і відповідей на дискусійні і кейсові завдання.

Графік конкретного курсу будується відповідно до графіків вивчення інших курсів семестру таким чином, щоб студент працював рівномірно протягом усього семестру, і не було накладок.

Види навчальної діяльності студента при дистанційному навчанні:

Робота з текстами дистанційних лекцій, підручників (звичайних і електронних), посібників.

Робота з текстами, що містяться в бібліотеці курсу.

Написання письмових робіт (форма встановлюється навчальним планом).

Участь у дискусіях (віртуальних семінарах).

Аналіз та обговорення конкретних ситуацій (case-study).

Відповіді на питання поточного контролю (за темами).

Проходження рубіжного та підсумкового контролю (форма і методика описується окремо).

Реальна комбінація видів навчальної діяльності залежить від змісту і типу курсу, а також від набору контрольних точок, передбачених навчальним планом.

Іншим важливим педагогічним завданням, є управління навчально-пізнавальною діяльністю слухачів у межах того змісту, який визначається цілями навчання та розвитку їх інтелектуальних сил і здібностей. Реалізація цього завдання, що здійснюється як опосередковано так і шляхом безпосереднього педагогічного впливу, має в дистанційній освіті свої особливості. Опосередковане управління навчально-пізнавальною діяльністю слухачів, яке закладене у логічну структуру побудови навчального матеріалу курсу, в аудиторному навчанні підтримується вербальною формою управління діяльністю слухачів, завдяки якій у них повинно відбуватися засвоєння знань, формування та розвиток відповідних умінь та навичок. Еквівалентом такої підтримки в дистанційній освіті є інструкція до навчання. Прямий педагогічний вплив у дистанційній освіті викладач може здійснювати як у режимі реального часу (режим «он-лайн»), так і в асинхронному режимі (режим «оф-лайн»). Режим реального часу реалізується у формі групових або індивідуальних занять і консультацій за використання відповідних технологій он-лайн-конференцій або відеоконференцв'язку, які складають невелику частку контактів в цілому, тому що мають велику вартість. Тому безпосереднє управління навчально-пізнавальною діяльністю

слухачів у дистанційній освіті здійснюється, головним чином, шляхом он-лайн – телеконференцій або з використанням електронної пошти, забезпечуючи тим самими листування з групою в цілому або з кожним слухачем окремо. В обох випадках реалізується обов’язковий компонент процесу навчання – зворотній зв’язок, тобто діалог між тим хто навчає та тим хто навчається. Як правило, у слухачів часто виникають загальні питання, тому викладач може організувати спеціальну базу більш загальних питань та відповідей на них, забезпечивши тим самим віддалений доступ до неї. Оскільки реалізація дистанційного курсу, як правило, здійснюється через деякий час та часто за відсутності безпосередніх розробників, то у прямому управлінні навчально-пізнавальною діяльністю слухачів повинен приймати участь викладач – консультант, або тьютор.

Ще однією важливою задачею викладача є контроль знань, умінь та навичок слухачів. Ця традиційно викладацька задача вирішується у дистанційному навчанні під час розробки тестів поточного та підсумкового контролю, процедура ж реалізації процесу тестування може здійснюватися як самим викладачем так і тьютором з наданням результатів викладачеві. Слід зазначити, що підсумкове (екзаменаційне) тестування в системі дистанційного навчання зазвичай відбувається в очній формі у навчальному закладі, який надає освітні послуги.

Таким чином, головними завданнями викладача у дистанційному навчанні є:

розробка навчального курсу; розробка інструкцій до навчання; консультування слухачів з предмету та допомога їм у надзвичайних ситуаціях; контроль результатів навчання [4].

Оскільки навчання за дистанційною формою відбувається за широкого використання інформаційно-комунікаційних технологій то викладач дистанційного курсу повинен мати певну інформаційно-комунікаційну компетентність, яка передбачає: здатність педагога орієнтуватися в інформаційному просторі, отримувати інформацію та оперувати нею відповідно до власних потреб і вимог сучасного високотехнологічного суспільства. Саме тому професіограма викладача дистанційного курсу містить загальні вимоги до знань та умінь у галузі сучасних інформаційно-комунікаційних технологій в освіті [5].

Загальні знання та уміння викладача у галузі інформаційно-комунікаційних технологій в освіті:

знання принципів роботи персонального комп’ютера та периферійних пристроїв; володіння сучасним програмним забезпеченням (як мінімум стандартними програмами з пакету MS Office);

знання головних принципів роботи в мережі Інтернет, володіння програмним забезпеченням (як мінімум MS Explorer MS та Outlook Express);

знання методичних матеріалів та наукової літератури з проблем використання засобів ІКТ в освіті; розуміння можливостей використання комп’ютера в управлінні навчально-виховним процесом;

уміння проводити аналіз програмного забезпечення з точки зору його дидактичних можливостей; володіння методикою організації та проведення занять зі слухачами з використанням ІКТ;

уміння вести самостійний пошук інформації в Інтернет, різних електронних довідниках, базах даних і знань, інформаційно-пошукових системах, словниках;

уміння організувати збереження інформації, проводити її аналіз та обирати адекватні форми її подання;

уміння використовувати отриманні дані під час вирішення педагогічних завдань;

знання головних видів за загальних принципів функціонування телекомунікаційних систем;

розуміння особливостей підключення користувачів з різним рівнем доступу до Інтернет;

знання особливостей організації та проведення телеконференцій; знання телекомунікаційного етикету;

уміння використовувати різні засоби телекомунікацій (електронна пошта, телеконференції, спілкування у режимі реального часу тощо) для обміну інформацією з іншими користувачами;

володіння навичками інформаційної «навігації» в мережі; уміння працювати з інформаційними ресурсами мережі;

уміння розуміти особливості використання інструментальних програмних засобів для створення дистанційних курсів;

уміння вести діалог з іншими користувачами мережі;

уміння працювати з сучасними гіпертекстовими та гіпермедійними системами; уміння відбирати в Інтернеті ті інформаційні ресурси, які більш адекватні поставленим цілям навчання [6];

уміння готувати інформацію до передавання по мережі з використанням різних прикладних програм (текстового редактора, графічного редактора, редактора HTML) та необхідних утиліт (архіватори тощо).

Але головне у підготовці викладача дистанційного курсу все ж таки не стільки Інтернет та ІКТ, а його підготовка до вирішення психолого-педагогічних завдань, які пов'язані з викладанням на новому рівні – на основі особистісно-орієнтованого навчання. Загальні знання і вміння викладача у галузі психології та педагогіки:

знання індивідуальних стилів навчально-пізнавальної діяльності слухачів під час дистанційного навчання;

знання факторів, які визначають навчальну активність слухачів під час дистанційного навчання;

знання особливостей процесу засвоєння знань під час дистанційного навчання;

знання особливостей організації самостійної роботи слухачів в інформаційно-пізнавальному середовищі Інтернет;

володіння засобами організації спілкування слухачів дистанційних курсів;

уміння організувати та проводити психолого-педагогічне тестування слухачів;

уміння складати індивідуальний психолого-педагогічний портрет слухача;

уміння надавати психологічну підтримку слухачам на початкових етапах навчальної діяльності;

уміння формувати малі навчальні групи за принципом психологічної сумісності;

уміння проводити поточну психолого-педагогічну діагностику віртуальної навчальної групи;

уміння попереджувати та розв'язувати конфліктні ситуації.

Загальні знання та вміння викладача у галузі нових педагогічних технологій:

знання сучасних особистісно-орієнтованих методів навчання – метода навчання у співпраці, методу проектів, дослідницького методу тощо;

володіння індивідуальними, груповими та фронтальними методами навчання;

уміння адаптувати методику очного навчання, що використовується до умов Інтернету;

уміння поєднувати очні та заочні форми навчання під час дистанційного навчання;

уміння поєднувати індивідуальні та фронтально-групові форми навчання під час роботи зі слухачами за дистанційною формою навчання;

уміння організувати та проводити навчальну тематичну конференцію, виступаючи у ролі модератора;

уміння організувати та проводити тематичний чат;

уміння організувати та проводити моніторинг навчальної діяльності слухачів;

уміння організувати ефективну систему контролю та тестування слухачів.

Висновки. Отже, освіта надто повільно змінює пріоритети в період стрімкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій і все ж уміння працювати з інформацією стає одним із необхідних і важливих компонентів сьогодення. Саме тому важливою стає здатність викладачів змінюватися, активно діяти, швидко приймати рішення, самовдосконалюватися, само розвиватися впродовж усього життя. В умовах формування інформаційного простору і

переходу до інформаційного суспільства підвищуються вимоги до рівня кваліфікації викладача, який творчо працює, є соціально активним, здатним виховувати студента в швидкоплинному сьогоденні.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Жулкевська В. Роль тьютора в процесі дистанційного навчання у вищій школі / В. Жулкевська. – Л. : ВІСНИК ЛЬВІВ. УН-ТУ, 2005. – Вип. 19. Ч. 2. – С. 276–280
2. Нагаева И.А. Модели обучения с применением дистанционных образовательных технологий // European Social Science Journal. – 2012.
3. Педагогические информационные технологии и картина мира в непрерывном образовании: учебное пособие / Под общ. ред. В.А.Извозчикова. – СПб. : Образование, 1997. – 221с.
4. Кухаренко В.М. Дистанційне навчання. Дистанційний курс: Навчальний посібник / В.М. Кухаренко, Т.О.Олійник, О.В. Рибалко, М.В. Савченко. – Харків : ХДПУ, 1999. – 216 с.
5. Підвищення кваліфікації керівників освіти за дистанційною формою навчання / За заг. ред. В.В.Олійника. – К. : Логос, 2006. – 408с.
6. Роберт И.В. Современные информационные технологии в образовании / И.В.Роберт. – М. : Школа-Пресс, 1994. – 205 с.

Рецензент: д.пед.н., проф. Плахотнік О.В., Київський національний університет імені Тараса Шевченка

к.психол.н. Мась Н.Н.

ПРОЕКТИРОВАНИЕ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕПОДАВАТЕЛЯ В СИСТЕМЕ ДИСТАНЦИОННОГО ОБУЧЕНИЯ.

Статья посвящена исследованию проектирования элементов деятельности преподавателя в системе дистанционного обучения в высшем учебном заведении. В результате теоретического анализа научной литературы был определен смысл и основные задачи профессиональной деятельности преподавателя, а именно: разработка учебного курса, разработка инструкций к обучению, консультирование студентов по предмету обучения и помощь им в чрезвычайных ситуациях, контроль результатов обучения. Было выяснено, что работа по созданию дистанционного курса состоит из: проектирования целей изучения курса, проектирования содержания учебного курса и проектирование технологий изучения курса. Также, в данной статье, в общем виде, указанные требования к профессиональной компетентности преподавателя в системе дистанционного обучения. Было выяснено, что для эффективного осуществления профессиональной деятельности преподаватель дистанционного курса должен обладать общими знаниями и умениями в: области информационно-коммуникационных технологий в образовании, области психологии, в области новейших педагогических технологий.

Ключевые слова: дистанционное обучение, преподаватель, студент, знания, умения, деятельность, дистанционный курс, задачи, высшее учебное заведение.

N. Mas

DESIGN PROFESSORS IN DISTANCE LEARNING SYSTEM

The article investigates the design elements of the teacher in the system of distance learning in higher education. As a result, the theoretical analysis of the scientific literature was identified and the content of the main tasks of professional activity of teachers, including: curriculum development, development of instruction for teaching, advising students on the subject of learning and help them in emergency situations, monitoring learning outcomes. It was found that work to create a distance course consists of: design of the study course objectives, designing curriculum content and design technology study course. Also, this article outlines in general terms the requirements for the professional competence of teachers in distance learning system. It was found that the effective exercise of the professional activity of teachers distance course should have general knowledge and skills in information and communication technologies in education and psychology in the field of new educational technologies.

Keywords: distance learning, teacher, student, knowledge, skills, activities, distance course, tasks, institution of higher education.